

NS-Nieuwsbulletin

**NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org**

#1080

26.11.2023 (134)

Michael Kühnen Politiek soldaat zijn: SA traditie en geest

Deel 3

DE TRAGEDIE VAN DE SA (1933/34)

30 januari 1933 leek alle hoop van de revolutionaire strijders in vervulling te laten gaan: De overwinning was behaald, de Führer was Rijkskanselier geworden; de NSDAP was de leidende politieke kracht van de Duitse natie geworden, haar Storm Detachement zwol onstuitbaar aan - in juni 1934 droegen al meer dan drie miljoen Duitse mannen trots het bruine shirt van de SA; de Stafchef was Rijksminister en werd op het Overwinningscongres van de Rijkspartij in september 1933 symbolisch aangewezen als de sterkste persoonlijkheid na Hitler en bijna gelijk aan de Führer. En toch, op de achtergrond, groeide er gerechtvaardigde ontevredenheid in de SA:

Er werd te weinig gesproken over de realisatie en uitvoering van de nationaalsocialistische revolutie, te veel over een "nationale opstand" die nu compleet was. Maar een alliantie en compromis met de nog steeds machtige reactie in de Reichswehr, administratie en economie was geen overwinning, was maar een half succes. De strijd van de SA was altijd tegen het Rode Front EN de reactie geweest, sinds de eerste nationaalsocialistische revolutionairen op 9 november 1923 door de reactie waren verraden en neergeschoten. Het Rode Front was consequent uitgeschakeld en uiteindelijk verslagen na 30 januari 1933, de nationale revolutie had gezegevierd - maar waar was de socialistische revolutie, die nu consequent de

reactie moest en zou uitschakelen?

Zelfs de geciteerde nieuwjaarsboodschap van de Führer, met al zijn voelbare warmte en waardering, klonk merkwaardig onduidelijk en uitgewassen:

De Reichswehr moest het Rijk extern blijven beschermen, maar de SA intern? Wat zou dat concreet kunnen betekenen: bescherming van binnenuit, dat zou eigenlijk controle over het hele apparaat van de staatsveiligheid en de reorganisatie ervan moeten betekenen. Maar daar kon geen sprake van zijn - hoewel de SA herhaaldelijk werd ingezet als 'hulppolitie' en een aantal SA-leiders werd benoemd tot politiechef, was het politie- en veiligheidsapparaat geenszins ondergeschikt aan de SA-leiding als geheel, zoals nodig en noodzakelijk zou zijn geweest om de SA deze taak echt te kunnen laten vervullen. Had Röhm daarvoor het ministerie van Binnenlandse Zaken moeten overnemen? - Ook daar was geen sprake van.

De SA-leiding was even sceptisch over de "werkverdeling" met de Reichswehr:

De nationaalsocialistische revolutionairen rond Ernst Röhm waren bijna allemaal voormalige frontofficieren en latere leiders van het Freikorps - politieke soldaten die uit de Reichswehr waren gezet en allang hadden ingezien dat deze schijnbaar apolitieke macht in feite een uiterst politiek machtsinstrument voor de reactie was. Ernst Röhm en zijn medewerkers begrepen de logica van de revolutie, dat een revolutie pas echt veilig is als ze haar eigen revolutionaire leger heeft gecreëerd!

In de eerste helft van 1934 liepen de interne spanningen dan ook steeds verder op: De SA eiste een "tweede revolutie" tegen de reactie en, als beslissende stap daartoe, de omvorming van de SA in een gewapende volksmilitie, evenals de overplaatsing van geschikte leiders en onderleiders als officieren en onderofficieren naar de Reichswehr om deze politiek te kunnen controleren. Uit de combinatie van beide elementen - de creatie van een zeer technische, krachtige en snel inzetbare, kleine nationaalsocialistische elitekorps, met de onderbouwing van een volksmilitie bestaande uit praktisch alle mannen van militaire leeftijd - moest het gewenste nationaalsocialistische volksleger ontstaan onder leiding van de SA-staf en haar beslissende machtsmiddel moest uit de handen van de reactie worden gerukt.

Daardoor werd het oude tweeledige karakter van de SA weer steeds duidelijker: hoewel het altijd een onbeperkte onderafdeling van de partij bleef in overeenstemming met haar zelfbeeld, wilde het nu niet alleen weer een militaire eenheid worden, zoals in het verleden, maar wilde het ook het revolutionaire volksleger van de toekomst zijn! Hiervoor was het immers al in 1919 door Röhm geselecteerd en gepromoot. Zo had hij zijn taak als SA-leider uiteindelijk altijd opgevat. En dit kwam ook overeen - zoals gezegd - met de logica van de NSDAP als revolutionaire partij, die had beweerd: **"De partij beveelt de staat!"**

In haar afdelingen had de partij al tijdens de periode van strijd een "schaduwstaat" opgericht, die na de revolutie het burgerlijke staatsapparaat moest binnendringen en omvormen in nationaalsocialistische zin. En in deze schaduwstaat had de SA altijd de rol van het toekomstige volksleger gespeeld. Noch de SA-leiding, noch de gewone SA-strijder begreep nu waarom deze claim na de machtsovername op alle niveaus - maar vooral wat betreft de taak van de SA - steeds meer werd opgeofferd ten gunste van een compromis en een verdeling van macht en taken met de reactie.

Gesteund door zijn drie miljoen SA-strijders, die zelfs ongewapend al numeriek de sterkste machtsfactor in het Reich waren, begon Ernst Röhm tegengas te geven: Anticiperend op de verwachte tweede fase van de revolutie begon hij de SA om te vormen en te reorganiseren tot een militaire formatie, en door spectaculaire oproepen van SA-groepen in het hele Reich, door toespraken, proclamaties en marsen, oefende hij steeds meer druk uit. Hij verklaarde:

"Als burgerlijke zielen denken dat het genoeg is dat het staatsapparaat een ander teken heeft gekregen, dat de nationale revolutie al te lang heeft geduurd, dan zijn we het graag voor één keer met ze eens; het is inderdaad hoog tijd dat de nationale revolutie ophoudt en dat het de nationaalsocialistische revolutie wordt. Of het hen nu uitkomt of niet, wij zullen onze strijd voortzetten. Als ze eindelijk begrijpen wat er op het spel staat, met hen, als ze niet willen, zonder hen, en als het moet, tegen hen."

En tenslotte vond op 18 april 1934 de openlijke oorlogsverklaring aan de reactie plaats op een manier die niet meer overtroffen kon worden, toen Ernst Röhm in een toespraak verklaarde:

"Maar we hebben geen nationale revolutie gemaakt, maar een nationaalsocialistische revolutie, waarbij we speciale nadruk leggen op het woord "socialistisch"! Waar deze nationale krachten intussen, naast hun nationale denken, het socialisme hebben geleerd en praktisch hebben beoefend, mogen ze met ons mee blijven marcheren. Maar waar zij denken dat wij ook maar de geringste concessie zouden doen aan onze consequente socialistische wil omwille van hen, vergissen zij zich schromelijk."

Reactie en revolutie zijn natuurlijke doodsvijanden. Er zijn geen bruggen over en weer, omdat het ene het andere uitsluit. In een onbegrijpelijke toegeeflijkheid heeft het nieuwe regime in Duitsland, toen het de macht overnam, niet meedogenloos schoon schip gemaakt met de dragers en handlangers van het oude en nog oudere systeem. Vandaag de dag zijn er mensen in overheidsdienst die nog geen vleugle van de geest van de nationaalsocialistische revolutie hebben gevoeld. We nemen

het ze niet kwalijk dat ze een houding hebben die is ingehaald door de ontwikkelingen, hoewel we het niet gelukkig vinden dat ze zijn geëlimineerd in plaats van op gelijke voet te worden geplaatst. Maar we zullen hun nekken stevig en genadeloos breken als ze deze reactionaire houding durven te bevestigen."

Dergelijke en soortgelijke uitspraken, die in deze maanden met tientallen tegelijk werden herhaald, leidden steeds vaker tot geruchten dat Ernst Röhm een staatsgreep plande - dat de tweede revolutie, die hij noodzakelijk achtte, zou worden uitgelokt door een opstand van de SA. Maar dit zou Röhm volledig verkeerd inschatten:

Ernst Röhm was altijd een loyale en trouwe volgeling van de Führer - weliswaar geen Byzantijnse jaknikker en vleier, maar een zelfbewuste en zelfdenkende vriend. Met de bewapening van de SA-elitetroepen (Stabswache), de reorganisatie van de SA als militaire macht en met zijn oproepen en proclamaties bereidde Röhm geen staatsgreep voor, die moeilijk op zo'n openlijke en provocerende manier kon worden geësceneerd. Het was altijd duidelijk dat de tweede fase van de revolutie niet tegen Adolf Hitler, maar met hem zou worden begonnen; maar het was ook altijd duidelijk dat Röhm zou aftreden en zijn opdracht zou teruggeven, zoals hij in 1924 had gedaan, als de Führer tegen hem zou beslissen. Een duidelijk bewijs hiervoor is dat Röhm bij zijn terugkeer naar Duitsland geen ontslag had genomen uit het Boliviaanse leger, maar alleen verlof had genomen - met andere woorden, zijn weg terug had opengelaten voor het geval hij zijn ideeën niet kon doorzetten! Noch op 30 juni 1934, noch op een later tijdstip dreigde er dus een SA-opstand: de "Röhm Putsch" was in werkelijkheid een putsch tegen Ernst Röhm - mogelijk gemaakt door een zenuwenoorlog en intriges van de reactie waardoor de Führer werd misleid.

Op dit punt mag echter geen goedkope kritiek op Adolf Hitler worden geuit: Röhm wilde geen staatsgreep plegen, maar wel druk uitoefenen - ook op de Führer, om hem voor zijn ideeën te winnen. Dit alleen al was een schending van de "basiswet" van de SA, die geen eigen beleid mag voeren, maar altijd een militante onderafdeling van de partij moet blijven en ondergeschikt moet zijn aan haar strategie en tactiek. Deze schending zou zeker het ontslag van de stafchef hebben gerechtsvaardigd. Het was ook onverantwoord in zo'n gespannen binnenlandse politieke sfeer, waarin geen staatsgreep van de SA mogelijk was, maar een reactionaire staatsgreep van de Reichswehr voortdurend mogelijk was en ook bij verschillende gelegenheden werd bedreigd. Zo'n staatsgreep had tot een burgeroorlog kunnen leiden!

Misleid door putschgeruchten en intriges van de reactie, versterkt door rivaliserende Röhm-tegenstanders in de partij, onder druk gezet door de chef-staf en bedreigd door reactionaire restauratiepogingen, dienden Hitlers acties op 30 juni 1934 in zijn ogen om een dreigende burgeroorlog te voorkomen. Tegen deze achtergrond

wordt de executie van de SA-leiders begrijpelijk. Men kan en mag geen oordeel willen vellen over schuld en tragedie vanuit de comfortabele leunstoel van de historische waarnemer, vijftig jaar later!

Uit historische ervaringen kunnen echter lessen worden getrokken voor het heden en de toekomst - zoals we al hebben gedaan met de eerste tragedie van de SA op 9 november 1923: De onderliggende spanning van het dubbele karakter van de SA - militair of puur politiek - kwam twee keer tot uiting in dramatische gebeurtenissen: Op 9 november 1923 en op 30 juni 1934. Beide keren was de SA op het hoogtepunt van haar macht en beide keren verloor ze die macht in bloedige afrekeningen die haar geen kans lieten. Na 1923 was de beslissing om de SA van zijn militaire karakter te ontdoen en om te vormen tot een uitsluitend propagandistisch effectief partijleger de juiste. Ernst Röhm had het destijds bij het verkeerde eind. Het was niet de taak van de SA om het systeem dat ze bestreed militair te verslaan, maar om de strijdende elite van de natie in haar gelederen te verzamelen en, door het voorbeeld van haar SA-geest, de brede massa van het volk voor het nationaalsocialisme te winnen om een wettelijke revolutie voor de NSDAP mogelijk te maken. Zo hebben wij de SA-traditie opgevat en zo passen wij die toe in de huidige tijd van strijd.

Op 30 juni 1934 was de nationaalsocialistische beweging echter al aan de macht, de SA had in wezen haar taak volbracht. In een dergelijke situatie is het nu echter zaak om alle instellingen en machtsbolwerken van de burgerlijke staat te door-drenken met de nationaalsocialistische geest, ze om te vormen en onder het gezag van de partij te plaatsen. Dit omvat vooral alle formaties van interne en externe staatsveiligheid. Deze gebieden zijn de klassieke taken van een zegevierende SA en de daarin georganiseerde militante elite van de natie! Zonder een dergelijke strijd tegen de machtsbastions van de burgerlijke reactie blijft een revolutie onvolledig en moet ze falen en bezwijken onder de grote spanningen, zoals ze uiteindelijk deed. Dus deze keer had Ernst Röhm gelijk.

De consequente en genadeloze strijd tegen de reactie is daarom de zevende eis in de SA-traditie. Gezien de bloedige en tragische geschiedenis van de SA en haar grote chef-staf, staan wij heel bewust en onverbiddelijk in deze SA-traditie, die duidelijk tot uitdrukking komt in de reeds geciteerde woorden van Ernst Röhm:

"Reactie en revolutie zijn natuurlijke doodsvijanden. Er zijn geen bruggen over en weer omdat het ene het andere uitsluit."

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITERPARTEI AUSLÄNDISCHER UND AUFBAUORGANISATION
April 1975

Der Kampf geht weiter !

Seitdem Hitler nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 ist die nationalsozialistische Bewegung stärker als je zuvor in der Nachtzeit. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!
Militante von Moskau, Vorkrieg, Vorkrieg und Vorkrieg haben nicht ausgereicht, die Karte der großen Idee unseres hoch geliebten Führers Adolf Hitler zu erobern.
Alle Nationalsozialisten sind energiegelade, tapfer und kampfbereit. Wir sind bereit, alles zu tun, um die Erbschaft unserer Väter zu verteidigen. Die Bewegung ist zwar stärker geworden, aber die Größe des heiligen Volkes ist heute noch viel größer als in der Vergangenheit.
Der vorläufige Gegner ist das Judentum, das Volkstum - gegen alle rassenpolitischen (C) - zu bekämpfen. Seine Völkerverwundung, Überlebendigkeit und Rassenbewahrung.
Ob "legal" oder "illegal", ob in Wahrheit oder in Irreführung, ob mit Propaganda oder sonstwie oder auf andere Weise, ist nicht unsere Aufgabe, sondern die Pflicht Nationalsozialisten bei seiner Pflicht.
Hail Hitler!
Gerd Lusch

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NS-Nieuwsbulletin
www.nsdapao.org
#1005 18.06.2022 (133)
NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Front Report
Interview met Molly
Deel drie

NSK: Uw huidige projecten zijn duidelijk filosofisch en kunstgerelateerd.

Gefieve uw mening te geven over de impact van dergetijde onderwerpen in de politiek.

Molly: Ik probeer nog steeds de fotografie bij te werken, maar ik heb me vooral geconcentreerd op Adolf Hitler en het Lager van de Mensheid (www.mountingthetransient.com/truth.htm). Ik ben nu bij 21 pagina's, en ik heb nog zoveel meer te doen. Het bestuderen van WO II is een absoluut mijnheerlijk van informatie. Je zoekt informatie over één ding en vindt nog twee dingen om te onderzoeken. Het voelt een beetje aan alsof je een archeologisch bont, die het begraven verleden opgraaft. Een verleden dat men liever niet aan het licht wil brengen. We kun-

the **NEW ORDER**
Number 176 (133) Founded 1975 April 26, 2022 (133)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.
Discards of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.
All National Socialists and other racially-aware countrymen and racial kinemen fight side by side for the preservation of our White folk.
The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.
The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are non-White immigration, culture distortion, and neo-nazism.
Whether "legal" or "illegal", whether in election halls or street battles, whether armed with propaganda material or in a battlefield of a different kind, every National Socialist must do his duty!
Hail Hitler!
Gerd Lusch

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

De NSDAP/AO is de grootste ter wereld Nationaalsocialistische propagandaleverancier!

Gedrukte en online tijdschriften in vele talen

Honderden boeken in vele talen

Honderden websites in vele talen

SS Defender
against Bolshevism
by Reichführer SS Heinrich Himmler
**FOR-DANMARK!
MOD BOLSCHEVISMEN!**
Translated from the SS Original

Julian Benda's Der Altäre Pflanz Book
**The Poisonous
Mushroom**
Translated from the Third Reich Original
Der Giftpilz

Heinrich Hoffmann
**Hitler
in Italy**
**HITLER
in ITALIEN**
English / German   Deutsch / English

SS Viewpoint - Vol. 9
Wife and Family

Theodor Fritsch
**The Sins of
High Finance**

Luftwaffe War Art
Die Luftwaffe im BDK
English - German / Deutsch - English

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO

Fight Back!

nsdapao.org

Contact us to
find out how
YOU can help!

